

Lambert Speelman
Pretorialaan 32A-01
3072 EN Rotterdam

Gemeente Rotterdam, College van Burgemeester en Wethouders

t.a.v. de directeur Belastingen
Postbus 924
3000 AX Rotterdam

Rotterdam, 4 juni 2018

Kenmerk: 2542567 **Vorderingsnummer:** 1105371477 **Betreft:** Beroepsschrift **Burgerservicenummer:**

Geachte heer/mevrouw,

Ondanks mijn schrijven aan Zijne Majesteit en burgemeester A. Aboutaleb wordt mij ondanks of dankzij 'samen(z)wer(k)ing tussen overheid en particulier initiatief' eind 2015 geen recht verschaft. De bedoeling van de rechtsstaat is dat in het maatschappelijk verkeer onderling vertrouwen mogelijk wordt. De rechtsstaat is een staat waarin de heerschappij van het recht wordt erkend. Dit betekent dat niemand zich aan het recht kan onttrekken, ook de overheid niet.

In *Staatkunde, Nederland in drievoud* maken De Jong en Schuszler de grondslagen van de moderne staat inzichtelijk. Zij concentreren zich daarbij op de relatie tussen de staat en het recht. Ten gevolge van interne ontwikkelingen maar in het bijzonder door overmatige inmenging en druk van buiten(af) was mij 15 september 2013 duidelijk dat het huwelijk duurzaam ontworicht was. Mede door het sociale onrecht en geestelijk mishandelen stond het (volledig) functioneren van de leden van het gezin onder enorme druk. Door inmenging van advocaten en mediators maar ook ten gevolge van de besluitvorming van de rechter kwam de toekomst van mij, maar in het bijzonder ook van het kind, in gevaar. Ten gevolge van een verminderd functioneren - 'verzwakt' - loopt iemand het risico in handen van anderen te vallen (ten prooi te vallen).

Een noodkreet als 'De Verwaarloosde Staat' in mijn bericht aan Zijne Majesteit mocht niet baten! Ook de brief aan A. Aboutaleb die werd overgedragen voor verdere behandeling aan de concern directie maatschappelijke ontwikkeling en overheidsinmenging vanuit het wijkteam centrum (C. P. Benne) bood niet de oplossing van een probleem dat steeds dichterbij kwam en in maart 2016 een voldongen feit werd. 3 januari 2017 stond ik op straat. Vanuit het wijkteam Delfshaven werd de situatie verstaan en daar zag men dat men niets voor mij kon betekenen. Tenminste één eerlijk antwoord!

Hier volgt een bepaling: gelijkwaardigheidsbeginsel: Verplichting van elke lidstaat om bij de inrichting van de interne rechtsorde ervoor te zorgen dat de procesregels voor rechtsvorderingen die ertoe strekken de rechten te beschermen die de justitiabelen aan het Unierecht ontleen niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden.

Naast deze bepaling die opgenomen is in het begrippenlijst door het ministerie van Buitenlandse Zaken is er ook de bepaling van 'beginsel van loyale samenwerking' - gemeenschapstrouw. Behalve dat deze bepaling geldt tussen de lidstaten, is deze ook bepalend voor de instellingen binnen de

lidstaten. Juist doordat het (staats)gezag moeite heeft om aan alle regels en voorwaarden te voldoen en ook omdat zij het lastig vindt, heeft dit tot gevolg dat de uitvoerende macht berust op *kracht*, *illegaliteit* en *repressie*. Men is niet bedacht geweest op het onderhouden van de kwaliteit van de democratische rechtsstaat Nederland en dit heeft consequenties voor het onderling vertrouwen in het maatschappelijk verkeer. De ontwikkelingen zijn de afgelopen 8 à 10 jaar dusdanig geweest dat het onderling vertrouwen zelfs in toenemende mate (versterkt) afgenomen is en zelfs *onmogelijk* wordt gemaakt. Dit voedt de schuldenindustrie en daarmee ook de groei in bewindvoering. Steeds meer burgers zijn onder een bewindvoerder gesteld, gemeenten verstrekken Wmo-arrangementen waaraan ook kosten zijn verbonden, burgers komen op straat te staan, jongeren worden ontheemd, et cetera.

‘Samenwerking tussen overheid en particulier initiatief’ en het falen van het gezag heeft niet alleen consequenties voor de bevolking, maar ook voor de Nederlandse staat in totaliteit. Niet alleen is daarbij gebleken dat gedurende het kabinet Rutte-II de minister en de staatssecretaris wel de regels kennen waar de ander zich aan heeft te houden, maar zijn zij zelf niet bedacht op Grondwet en andere bronnen van staatsrecht, ook is mij gebleken dat hierin (nog) geen verbetering is gekomen in kabinet Rutte-III. Daarbij wordt de staatsbeoefenaar geacht de ongeschreven regels van het staatsrecht te kennen (Belinfante en de Reede).

Rotterdam heeft al geruime tijd moeite met huisvesting (van dak- en thuislozen) en de vraag is dan ook: “Wat is het minimale niveau van menswaardigheid?” De vraag komt naar aanleiding van de opvatting die De Jong en Schuszler presenteren in § 1.4 *De opzet van dit boek*: ‘de overheid krijgt de verantwoordelijkheid voor de bescherming van een minimaal niveau van menswaardigheid van ons toegedeeld.’ Binnen de gemeente Rotterdam zijn hier (ook) een aantal *particuliere initiatiefnemers* mee belast waarbij op te merken valt dat *psychiatrische instellingen* bijvoorbeeld een ander beeld hebben van hun medemens en deze dan ook anders benaderen en behandelen dan instellingen die een zekere ‘godsbeeld’ of andere levensbeschouwing hebben. Daarnaast verschillen de doelstellingen en prioriteiten tussen de instellingen, maar ook binnen de afdelingen van de instellingen. Persoonlijke doelstellingen van de manager en/of andere beleidsvoerder(s) en bewindvoerder(s) spelen ook geen onbelangrijke rol. – *niets menselijks is mij vreemd*

Aan bescherming tegen overmatige machtsuitoefening door overheidsambten, maar ook van managers, kerkelijke leiders en andere ‘zorginstellingen’, heeft het mij de afgelopen 5 jaar geschort. ‘Het Bakken’ - eigenaar C. P. Benne, ook Wmo-adviseur - heeft mij ten laatste schipbreuk laten leiden (heeft dit niet gehinderd) en mijn dochter heeft tijdig het vege lijf kunnen redden. Alles wat niet op ‘het reddingsvlot’ paste is onder begeleiding van Syncasso gerechtsdeurwaarders en incassobureaus in beslag genomen (Robert C. de Koning) en door derden afgevoerd. Het UWV-uitvoeringsbedrijf heeft telkenmale de WW-uitkering gekort waarbij de beslagvrije voet verschilde.

Er ontstaan situaties die door overheidshandelen tot stand worden gebracht en waarbij de rechter niet alleen toekijkt maar de deur voor anderen wagenwijd openzet die daarop de kans waarnemen en hiervan profiteren. De politie staat er zelfs bij.

De regelingen zijn zo gemaakt dat *fraude*, *misbruik* en *oneigenlijk gebruik* nauwelijks opgemerkt worden. Onder de ogen van de toeschouwer nemen de misdaden toe en daarbij is men ziende blind ook horende doof! De slachtoffers worden vervolgens van fraude et cetera beticht en verder geweld aan gedaan, volgens de staatssecretaris ‘gerechtvaardigd’. In naam van de minister-president

ontvang ik een schrijven vanuit het ministerie van Algemene Zaken waarin verwezen wordt naar GW 116 en 117. Zo wijzen de ministeries, de organen en de instanties naar elkaar en geraken wij met zijn allen dieper in de problemen. 'Prettige samenwerking'.

Nadat ik 28 jaar hard en getrouw heb gewerkt en na 19 jaren van trouw een vrouw mij verliet zijn mijn schuldeisers vele (geworden)! Daarnaast belemmert hinderende wetgeving toegang tot de arbeidsmarkt. In 1986 werd ik voor het eerst met hinderende wetgeving geconfronteerd al werd ik op 4 jarige leeftijd al gedwongen naar school te gaan en werd ik daarmee al in vrijheid beperkt.

Wanneer het de overheden aan een gezonde visie ontbreekt en zij blind - ook ongevoelig - zijn geworden, dan groeit de kloof tussen arm en rijk en blijf ik achtergesteld. Iets anders kan ik u niet mededelen. Ik behoud het liefst een veilige afstand tot de rand van de kuil - *val* - die men gehaast aan het uitdiepen is.

Ik wens u een prettige (zelf)bediening, ik hoop dat het u verrijkt! Ik wacht uw reactie of roep om hulp wel af.

Hoogachtend,

Lambert Speelman

Geconformeerd naar bestuurlijke polici is deze brief niet ondertekend.